

GYÁSZHÍR

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy 2022. május 19-én, életének 93. életévében elhunyt Eperjessy Ernő néprajzkutató, a Magyar Néprajzi Társaság belföldi tiszteleti tagja. Hét gyermekes uradalmi cseléd családba született 1929. augusztus 30-án, Almamellék, Sasrét pusztán. Újvidéken és Pécsen folytatott tanítói tanulmányai befejezését követően pályáját a Somogy megyei Órtiloson „tanyai vándortanítóként” kezdte 1948-ban. Az iskolai munkán kívül első években analfabéta felnőtteket is tanított. 1950-1964 között a Légrádhegyi Népi Együttes vezetését vállalta el. 1958 és 1964 között levelező úton elvégezte az ELTE Bölcsészettudományi Karán az irodalom, a történelem és a néprajz szakot, s szerzett egyetemi diplomát. A kisiskolák körzetesítése miatt, 16 év tanyai tanítóskodás után, 1964 őszén végleg Budapestre költözött. Ezt követően, három évig a Kölcsey Gimnázium tanára, majd 1967-1971 között a Délszláv Szövetség munkatársa volt. 1971-ben magyar nyelvészetből egyetemi doktori címet szerzett. 1972-től 1992-ig a Művelődési Minisztérium Nemzetiségi Osztályának főtanácsosa, majd 1992-től 1995-ig a Kossuth Rádió idegen nyelvű adásainak szerkesztőségi munkatársa volt. Azóta nyugdíjasként élt Budapesten. Folklórgyűjtéssel Órtilosban 1949-ben kezdett foglalkozni, amikor még élő és gazdag volt a helyi néphagyomány. A gyűjtés elsősorban a népi együtteshez szükséges dalokra és kalendáris ünnepekre irányult. Tudatosabb kutatásra 1953 után került sor. 1958-tól a magnetofon alkalmazásával gyűjtései még hitelesebbeké váltak. A népzenei gyűjtéshez az MTA Zenetudományi Intézet tudományos munkatársa, majd az ELTE Néprajzi Tanszéke nyújtott szakmai segítséget. A Nemzeti Kulturális Alap, a Magyar Néprajzi Társaság, valamint az MTA Néprajzi Intézetének közreműködésével 2009-ben megjelent *Az órtilosi mondák és hiedelmek* című kötete, 2010-ben az *Égigérő almafa* című órtilosi mesegyűjteménye, majd 2016-ban az *Órtilosi dombokon, dombokon* c. népzenei válogatása, amelyben Olsvay Imre működött közre. Eperjessy Ernő másik kutatási területe a Zselic tájegység uradalmainak eltűnőben lévő pusztai világa volt. Fél évszázados kutatás alapján írta meg a *Puszták népe a Zselicben (1900-1950)* című nagymonográfiáját (2006-ban jelent meg), majd a *Regionális cselédszótárt* 2010-ben. A magyarországi nemzetiségek és más témakörben megjelent köteteinek és publikációnak száma száz feletti. 1963 óta volt tagja a Magyar Néprajzi Társaságnak. Eperjessy Ernő neve összeforrott a Társaság Nemzetiségi Szakosztályával, amelynek több, mint negyedszázadon keresztül volt a titkára, majd elnöke 1980 és 2006 között. A nemzetiségi néprajzi kiadványokat 1993-tól, olyan neves elődök után, mint Balassa Iván vagy Ujváry Zoltán, főszerkesztőként gondozta és koordinálta. Élete során számos elismerés és kitüntetés kapott. Órtilos község díszpolgára. Sokan a Társaság hivatalos programjai vagy a tudományos konferenciák mellett a Magyar Pálinka Egyesület zuglói panellakásán tartott találkozóin találkozhattunk vele rendszeresen.

Emlékét megőrizzük!

